

ה"ט 32379/10/21 - פלונית נגד פלוני

בדלתיים סגורות
בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ה"ט 32379-10-21 פלונית נ' פלוני

פלונית
ע"י ב"כ עו"ד נסים יהושע אבן-קיס
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד שי בלטי

בפני כבוד השופט, סגנית הנשיא רותם קודר עיאש

מבקשת
נגד
משיב
המלצה

לפני בקשה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 (להלן: "החוק למניעת אלימות במשפחה") אשר הוגשה ע"י המבקשת כנגד בעלה לשעבר.

1. טענות המבקשת

- א. בבקשתה טענה המבקשת כי ביום 12.10.2021 התקשר אליה המשיב ואיים עליה בצרחות וניבולי פה: "אני אגמור אותך", "אני אזיין אותך". המבקשת טוענת כי היא לא אפשרה לו להמשיך לאיים וניתקה את הטלפון.
- ב. המבקשת ציינה כי המשיב מחזיק באקדח מכוח תפקידו כמנהל אבטחה של -----
-. עוד ציינה כי הגישה תלונה, המשיב הורחק לחמישה ימים והאקדח שהיה ברשותו נלקח ע"י משטרת ישראל.
- ג. בתצהיר שצורף לבקשה המבקשת טענה כי הצדדים התגרשו בחודש פברואר 2021 וכי המשיב אינו מפסיק לאיים עליה וחוזרת על האמירות המיוחסות למשיב.
- ד. המבקשת ציינה כי בין הצדדים מתנהלים הליכים משפטיים וכי בסמוך לפני האירוע המתואר בבקשתה המשיב קיבל הודעה על עיקול בחשבון הבנק שלו ולכן "השתולל" ו"איים" עליה.
- ה. המבקשת מוסיפה וטוענת כי בעימות שהתקיים בין הצדדים במשטרה המשיב איים עליה ליד החוקר: "**אני ו **** (בת הזוג שלו) נגמור אותך, לא ניתן לך לחיות**".

1. המבקשת ציינה כי היא פוחדת ומבקשת להרחיק ממנה את המשיב.
2. המבקשת עותרת למתן צו הגנה שיאסור על המשיב להתקרב למקום מגוריה וכן לאסור עליו להטרידה בכל דרך ו/או מקום.
2. לאחר שעיינתי בבקשה מצאתי ליתן צו הגנה במעמד צד אחד ודיון נקבע במעמד שני הצדדים, בתוך 7 ימים.
3. הצדדים לא התייצבו לדיון 17.10.2021 מחשש להידבקות בנגיף הקורונה לאחר ששתיים מבנותיהם נמצאו כחוביות לנגיף. בנסיבות העניין נקבע מועד חלופי לדיון והוארך תוקפו של הצו שניתן במעמד צד אחד עד למתן החלטה אחרת.
4. המשיב לא הגיש תצהיר תשובה מטעמו, אך ביקש למסור את גרסתו בעל פה במסגרת הדיון. וזו גרסתו (ר' עמ' 5 לפרוטוקול דיון 22.11.21):

"המשיב לאחר שהוזהר כדיון:

אני מבקש למסור את גירסתי ביחס לאירוע שהמבקשת טוענת שבגללו לכאורה הגישה את הבקשה.

ביום האירוע הייתי בעבודה, קיבלתי עיקול לחשבון הבנק, מבלי שידעתי נגדי הליך בהוצל"פ. הגעתי לבנק וביקשתי לדעת על מה העיקול אמרו לי שזה עיקול מזונות לקחתי אסמכתא ודבר ראשון שעשיתי התקשרתי לפלונית לשאול אותה על מה העיקול כי העיקול עומד על 4,000 ₪ בזמן ששיעור המזונות 3300 פלונית אמרה שלא מדברת איתי בטלפון כי כל השיחות מוקלטות אמרתי לה שזה לא מה שצריך לעשות, אמרתי לה תעשי הפחתת חוב, ונסגור את כל הסיפור הזה.

השיחות אצלי לא מוקלטות, אני גם נתתי לחוקר המשטרה שיבדוק. יתרה מכך, ביקשתי להיבדק פוליגרף על הדברים שנאמרו בחקירה. אמרתי לפלונית או קיי הבנתי, אני יגיע איתך לבית המשפט ודרך בית המשפט אני אגמור אותך את לא יכולה לעשות מה שאת רוצה, את משתמשת נגדי באלימות כלכלית וזהו אז היא אמרה לי אתה מאיים עליי אתה מאיים עלי וניתקתי את הטלפון. זה מה שהיה באירוע שיחה של 23 שניות.

לשאלת בית המשפט אני יודע שזה 23 שניות כי הסתכלתי אחרי זה ברישום השיחות בנייד. אין לי הקלטה של השיחות, אין לי הקלטות באיפון, על אף שפלונית שאלה אותי פעם האם יש לי הקלטות אמרתי שכן שיקרתי לה, זה נכון רציתי שהיא תחשוב שהשיחות מוקלטות.

"

5. יצוין כי תחילה מסרו הצדדים הסכמתם למתן צו הדדי האוסר על כל אחד מהצדדים ליצור קשר עם רעהו, אך המשיב עמד על ביטול צו איסור נשיאת נשק בטענה כי הוא נושא נשק ברישיון וזקוק לו לצורכי עבודתו כקצין ביטחון. לטענתו חייב לשאת את נשקו האישי גם מחוץ למקום עבודתו, נוכח מגוריו בקו העימות.

6. לאור המחלוקת בשאלת אחזקת הנשק בסופו של דבר לא הושגה הסכמה והצדדים נחקרו בדיונים 22.11.2021 ו-26.12.2021.

הצדדים סיכמו טיעוניהם בעל פה וכעת החלטה זו תביא לסיום ההליכים בתיק שבכותרת.

7. סעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה קובע כדלקמן:

"לבקשת בן משפחה, היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, תובע משטרתי או עובד סוציאלי שהתמנה על פי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 או על פי חוק ההגנה על חוסים, התשכ"ו-1966, רשאי בית המשפט לתת צו הגנה מפני אדם אם ראה כי נתקיים אחד מאלה:

(1) בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות בבן משפחתו, ביצע בו עבירת מין או כלא אותו שלא כדין;

(2) התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(3) התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו;

נטל ההוכחה בדבר הצורך בצו מוטל על כתפי המבקשת והוא נבחן בהתאם למאזן ההסתברויות הנהוג במשפט אזרחי (תמ"ש (ת"א) 92604/00 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] מיום 28.8.2000).

8. לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את טיעוניהם מצאתי להיעתר לבקשה ולהותיר את צו ההגנה שניתן במעמד צד אחד על כנו לרבות איסור נשיאת נשק.

הלכה פסוקה וראויה היא כי הגנה על חיי הפרט הינה ערך נעלה, מקובל ובר הגנה, אשר מן הראוי להציבו "בראש הפירמידה".

עדות המבקשת הייתה מהימנה והותירה רושם כי היא פועלת מתוך מצוקה אמיתית וחרדה מוצדקת. המבקשת בכתה והייתה נסערת במהלך עדותה וניכר כי היא מבוהלת וחסה מאוימת מהמשיב. למרבה הצער גם בדיון תרם המשיב לכך שהחרדות הועצמו שכן התנהגותו בדיון לא הותירה מקום לספק בדבר היתכנות האיומים הנסערים שהשמיע באוזני המבקשת באירוע נשוא הבקשה.

המבקשת הסבירה מדוע היא חוששת מהמשיב, תיארה כיצד הוא מאיים עליה, עוקב אחריה ויודע כל פרט בקשר אליה, "אני יודעת שהוא מסתכל ובודק ושהוא יודע איפה הרכב שלי נמצא ומתי כל דבר ואיפה אני נמצאת מה אני עושה ועם מי אני יוצאת, הוא יודע הכל עליי" (עמ' 6 לפרוטוקול דיון 22.11.2021 שורות 11-12).

לשאלה מדוע המבקשת מפרשת את אמירת המשיב: "אני אגמור אותך" כאיום בנשק השיבה המבקשת בעמ' 7 שורות 7-8: "פלוני יכול להרוג בכל דרך, בנשק, בסכין בידיים. וגם במלים הוא יכול פשוט לפגוע, אני שנים מבוגרת ממנו ויושבת פה בפחד אלוהים".

9. **התרשמתי כי התנהגות המשיב אכן מהווה עילה למתן צו הגנה בהתאם להוראות סעיף 3 (3) לחוק למניעת אלימות במשפחה. המשיב התפרץ גם באולם ביהמ"ש בנוכחות ביהמ"ש והתנהל כאדם סוער וחם מזג כשתגובותיו אימפולסיביות וללא שליטה עצמית.**

המשיב טען כי בשיחת הטלפון נשוא האירוע אמר למבקשת: "אני יגיע איתך לבית המשפט ודרך בית המשפט אני אגמור אותך". המשיב טוען כי השיחות בטלפון הנייד שלו אינן מוקלטות על אף שאמר למבקשת כי השיחות אצלו מוקלטות ואף ידע לציין כי אותה השיחה התנהלה במשך "23 שניות" (ראה בעמ' 5 לפרוטוקול דיון 22.11.21 שורה 21).

לא מצאתי לקבל את גרסת המשיב כי באותה שיחת טלפון בינו לבין המבקשת הגיב באופן לא אמוציונאלי. חרף הצהרות המשיב כי הוא מתייחס לדברים בצורה פרקטית ולא אמוציונלית, הרי שהתפרצויותיו באולם ביהמ"ש בנוכחות ביהמ"ש במהלך הדיונים מעידות כי אכן כפי שטוענת המבקשת יש להניח כי הגיב בצורה נסערת ובלתי נשלטת. אם באולם לא הצליח לשלוט בעצמו, על אחת כמה וכמה שסבירות גבוהה כי התנהל כפי שמוסרת המבקשת באירוע הנטען.

המשיב למעשה אינו מכחיש את עצם האיום "לגמור את המבקשת" אך טוען כי אמירתו מיוחסת להליכים המתנהלים בביהמ"ש וכוונתו הייתה כי יגמור אותה "דרך בית המשפט".

איום הוא איום ואין לתת לו לגיטימציה. כאשר אדם מאיים לפגוע באדם אחר הוא יכול לפגוע בו בכל דרך ואם האדם הפוגע מחזיק נשק הפגיעה עלולה להיות קטלנית, כאשר לצערנו אין שום ביטחון שאדם שהורשה לשאת נשק לא יעשה בו שימוש כנגד משפחתו.

בכל הכבוד הניסיון להתפלפל ביחס לכוונת האיום, האם התכוון "לגמור את המבקשת באמצעות ביהמ"ש", או "לגמור אותה באמצעים אחרים", כלל איננו רלוונטי. אנו לא עוסקים במשחקי לשון. המשיב איים על המבקשת ולצערי התרשמתי כי גבוהה הסבירות כי איים תוך צרחות וסערת רגשות אימפולסיבית בלתי נשלטת.

10. המשיב אף נחקר בדיון הנוסף על התפרצויותיו במהלך הדיון באולם ביהמ"ש ולא הכחיש כי פעל בצורה כועסת ובלתי נשלטת, אך ניסה לייחס את הכעס שלו במהלך הדיון כלפי בא כוחה של המבקשת וכך בחקירתו:

" אני כעסתי, אתה אמרת דבר שקר שאני לא אמרתי אותו לכן אני התפרצתי, חזרתי בי ואמרתי שמה שאמרת הוא שקר, ואני עדיין אומר את זה ואין שום מקום לאמוציות לא בדיון ולא מולה, יש לי הרבה מה להפסיד, יש לי ילדים ומשפחה ואהבה.

...

אני לא מסכים איתך, אתה אמרת דבר שקר באולם בית המשפט וקמתי בסערת

"

רגשות כלפיך שאמרת דבר שקר.

(עמ' 5 לפרוטוקול דיון 26.12.2021 שורות 9-11 ושורות 21-22).

בשים לב להתפרצויות המשיב בנוכחות ביהמ"ש כאשר ההליכים המשפטיים בין הצדדים מצויים בשיאם, קשה לקבל את טענת בא כוחו כי מדובר באדם ש"הקפיץ שלו דרך הפה, זה עדין בפה, זה לא אומר ולא מתקרב לשום דבר שעלול לסכן בטחונו, אפילו הנפשי של אדם" (ראה עמ' 4 לפרוטוקול דיון 22.11.21 שורות 25-26). מדובר בניסיון בלתי לגיטימי להכשרת איומים שאינו מתיישב עם הוראות החוק למניעת אלימות במשפחה, בייחוד נוכח עדות המבקשת כי בעבר המשיב נקט כלפיה באלימות פיזית (עמ' 7 שורות 2-4).

11. מהבקשה עולה כי בסמוך לפני האירוע המיוחס למשיב נודע לו כי הוטל צו עיקול לבקשת המבקשת על חשבון הבנק שלו. בין הצדדים מתנהלים הליכים משפטיים ובמצב הדברים הנוכחי והמתוח ביניהם עשויה כל פעולה משפטית שבה תנקוט המבקשת לשמש כחומר בעירה להתלקחות אשר תוביל לתוצאה חמורה יותר מכפי שכבר נראה כי הצדדים נחשפו אליה.

12. יובהר כי אכן ביהמ"ש ער לטענת המשיב כי צו איסור נשיאת נשק מהווה פגיעה של ממש ביכולתו לעבוד כקצין ביטחון/מאבטח. עם זאת לאחר ששקלתי מחד, את פוטנציאל הסיכון הטמון באמירות המשיב וכן בהתנהגותו, לרבות בפני ביהמ"ש ומאידך את הפגיעה שעלולה להיגרם לו מאיסור נשיאת הנשק, סבורני כי זכות המבקשת לחיות בכלל ולחיות בביטחון בפרט גוברת על זכותו העקרונית של המשיב להתפרנס תוך שימוש בנשק. לו היה חשוב למשיב לשמור על זכותו לשאת נשק, היה עליו להקפיד יותר מאדם סביר בהתנהגותו, באמירותיו ואולם כפי שהוכיח הוא לא הצליח לעשות כן ומכאן איבד את זכותו לטעון בעניין הזכות לשאת נשק, כאשר נשיאת הנשק עלולה להעמיד את המבקשת בסכנת חיים ממשית.

החוק במדינת ישראל לא מכיר בזכות אדם להחזיק או לשאת נשק כזכות יסוד. אכן למשיב זכות יסוד לחופש עיסוק ובכלל זה לפרנסה, אך אל מול זכויות אלה ניצבת זכות המבקשת להגנה על חייה ולחיות בשלום ובביטחון אישי והללו בהחלט זכויות יסוד שראויות להגנת ביהמ"ש באמצעים הנתונים בידיו.

אומר בצער כי חוששני כי המבקשת צודקת בעת שהיא מציינת כי איסור נשיאת הנשק על ידי המשיב יכול ואין בו די, שכן מדובר באדם שיכול לקטול חיים גם בדרכים אחרות, בידיים או בסכין, יחד עם זאת יש לקוות כי צו ההגנה יהווה גורם מרתיע מפני המשיב שלא להתקרב אל המבקשת ולא לפגוע בה חלילה בשום דרך אחרת, גם אם אינו נושא נשק חם.

למשיב לא יכולות להיות טענות בענין זה אלא לעצמו. חזקה על המשיב שידע בעת ביצוע פעולת האיום והאלימות המילולית כי זכותו להתפרנס (לרבות באמצעות נשיאת נשק) תלויה בהתנהגות ובאמירותיו ואולם המשיב כאמור התנהל בצורה מסכנת ואלימה ובעצמו פגע ביכולתו להתפרנס באמצעות נשיאת נשק.

יוער כאימרת אגב כי לא נבדקה ההתכנות של המשך עבודת המשיב באותה מישרה, גם אם לא ישא נשק ולא בלתי סביר כי ממילא יוכל להמשיך ולעשות כן שכן יש להניח נוכח משרתו הוא אחראי על נושאי נשק אחרים ואינו עובד בעצמו כמאבטח .

13. כמו"כ וביחס ולטענת המשיב כי עליו לשאת נשק כחלק מזכותו להגנה עצמית, שכן הוא מתגורר באזור עימות, לעניין זה אביא את הברור מאליו וכאמור בפסק דינו של כב' השופט דנציגר בבע"מ 9187/07 אורי לוזון נ' משרד הפנים שניתן ביום 24.7.2008 ופורסם במאגרי הפסיקה האלקטרוניים:

" הזכות להגנה עצמית נגזרת של הזכות לשמירה על חיי האדם, המוגנת בחוק היסוד. סעיף 4 לחוק היסוד קובע כי "כל אדם זכאי להגנה על חייו, על גופו ועל כבודו". אלא שכלל זכות, גם הזכות להגנה עצמית הינה מוגבלת, ונסוגה לעיתים בפני אינטרסים מנוגדים.

14. מכל האמור והמקובץ לעיל אני מוצאת להאריך צו ההגנה שניתן ביום 13.10.2021 למשך 90 ימים נוספים החל מהיום.

למען הסר ספק צו איסור אחזקת נשק יוותר על כנו ומובהר כי על פי הוראות החוק לא יהיה בפקיעת תוקף הצו כדי לגרום להחזרת הנשק וענין זה יש להסדיר בהתאם להוראות החוק.

15. בכך מסתיים בירור התובענה.

המשיב ישלם למבקשת הוצאות ההליך בסך 3,000 ₪ וזאת בתוך 30 ימים כשהסכום נושא הפרשי הצמדה וריבית עד מועד התשלום בפועל.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים ותסגור את התיק.

16. מתירה העברה למאגרי פסיקה אלקטרוניים בהשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ב, 05 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה